

دعای نماز جعفر طیار

شیخ کلینی از ابو سعید مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام به من فرمود آیا تعلیم نکنم ترا چیزی که بگویی آن را در نماز جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجده آخر چهار رکعت نماز رسیدی و از تسبیحات فارغ شدی بگو

سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْوَقَارَ

منزه است خدایی که لباس عزت و وقار در بر اوست

سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ

منزه است خدایی که به بزرگی خود بر ما کرم و احسان می فرماید

سُبْحَانَ مَنْ لَا يَدْبُغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ

منزه است خدایی که تسبیح روا نیست مگر برای او

سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ

منزه است خدایی که علمش به هر چیز محیط است

سُبْحَانَ ذِي الْمُنِّ وَالنَّعْمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ

منزه است خدای صاحب نعمت و منت منزه است خدای صاحب قدرت و مکرمت

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ

خدایا از تو درخواست میکنم به عهدهای عزت عرش تو (که اسرار علم توست) و منتهای رحمت کتاب تو (که حقایق توحید و معرفت است)

وَأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا

و به اسم اعظم تو و به کلمات تام و کامل تو (که انبیاء و اولیاء تواند) که از جهت صدق و راستی و عدالت به حد کمال رسید

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَفْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا

که بر محمد (ص) و آل محمد (ع) درود فرستی و حاجتهای مرا برآوری.

بجای این کلمه حاجات خود را بخواهد شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده‌اند که گفت دیدم

روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آوردند پس دستها را بلند کردند و این دعا خواندند

يَا رَبِّ يَا رَبِّ

* * *

به قدری که یک نفس وفا کند

يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ

* * *

به قدر یک نفس

رَبِّ رَبِّ

* * *

باز به قدر یک نفس

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

* * *

باز به قدر یک نفس

يَا حَيُّ يَا حَيُّ

* * *

به قدر یک نفس

يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

* * *

باز به قدر یک نفس

يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ

* * *

هفت مرتبه

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

* * *

هفت مرتبه

پس خواندند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَأُنْطِقُ بِالثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَأُمَجِّدُكَ وَلَا غَايَةَ لِمَدْحِكَ

خدایا من به حسن ستایش تو افتتاح سخن می‌کنم و زبان به ثنای تو می‌گشایم و مجد و بزرگواری تو را مدح می‌گویم در صورتی که مدح و ثنای تو را حد و نهایت نیست

وَأُنِّي عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ ثَنَائِكَ وَأَمْدَ مَجْدِكَ وَأَنِّي لِحَلِيقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ

و کیست که به منتهای مجد و ثنای تو تواند رسید و مخلوق تو را کجا یارای آنکه به کنه معرفت و مجد و بزرگی تو رسد

وَأَيُّ زَمَنِ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ عَوَّادًا عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِحِلْمِكَ

چه زمانی بوده که تو ممدوح به فضل و احسان موصوف به مجد و کرامت نبوده‌ای تو بر گنهکاران به حلم و بردباری بسیار احسان کنی

تَخَلَّفَ سُكَّانُ أَرْضِكَ عَنْ طَاعَتِكَ فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا بِجُودِكَ جَوَادًا بِفَضْلِكَ عَوَّادًا بِكَرَمِكَ

و هر چه ساکنان زمین از اطاعتت سرپیچی کنند باز تو بر آنها از لطف مهربان خواهی بود و به فضل و احسان بخشش خواهی کرد و به کرم عطا خواهی فرمود

يَا إِلَهَ إِلَهَ الْأَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ای که به جز تو خدایی نیست که نعمت بخشنده و صاحب جلال و کرامتی.

پس حضرت فرمود که ای مفضل هر گاه تو را حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حوائج خود را از خدا طلب کن که برآورده می شود ان شاء الله تعالی